श्रात्मानं मानुषं मन्ये रामं दशर्यात्मज्ञं । यो उहं देव यतश्चाहं तद्भवान् वक्तुमईति ॥ १०॥ इति ब्रुवाणं काकुत्स्यं स्वयम्भूरमितस्तुतिः। म्रब्रवीत् शृणु काकुत्स्य सत्यं सत्यपराक्रम ॥ ११ ॥ भवान् नारायणः श्रीमान् देवश्वक्रायुधः प्रभुः । शार्क्रधन्वा ऋषीकेशः पुरुषः पुरुषोत्तमः ॥ १२॥ **त्रजितः शङ्घभृदिज्ञुः कृज्जश्चैव सनातनः ।** एकपृङ्गो वरारुस्वं भूतो भव्यः सपत्नजित् ॥ १३॥ म्रदारं ब्रह्मसत्यं ते मध्ये चात्ते च राघव। लोकानां वं परो धर्मी विश्वक्सेनश्चतुर्भुजः ॥ १८॥ सेनानीग्रीमणीश्व वं बुद्धिश्वित्ता चमा दमः । प्रभवश्चाव्ययश्च त्वं उपेन्द्रो मधुसूदनः ॥ १५॥ इन्द्रकर्मा मरुन्द्रस्वं पद्मनाभी रणालकृत्। शर्णयं शरणं च वामाऊर्देवर्षयो बुधाः ।। १६।। ऋक्सामशृङ्गो वेदात्मा शततिद्रोमकुर्षणः। वं यज्ञस्वं वषर्कारस्वमोङ्कारः परंतप ॥ १७॥ ग्रतधामा वसुः पूर्वी वसूनां बं प्रजापतिः । वं त्रयाणां कि लोकानामादिकर्ता स्वयम्भुवः ॥ १ ह।। रुद्राणामष्टमो रुद्रः साध्यानामपि पञ्चमः। श्रिश्वनौ चापि ते कर्णी चन्द्रादित्यौ च चनुषी ॥ ११॥